

2.2.6

24b (כל שיש לו בית סמוך לשלחנו) → 25b (משנה ב)

1.	ולא תותירו ממנו עד בקר והתיר ממנו עד בקר באש תשרפו: שמות יב, י
2.	עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסקה: במדבר כח, י
3.	... כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: שמות יב, טז
4.	דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: ויקרא כג, כד
5.	וידבר ה' אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם: במדבר יח, ח
6.	לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בקטא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול ה' אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: דברים כו, יד
7.	ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: דברים יח, ד
8.	ותזנח משלום נפשי נשיתי טובה: איכה ג, יז

I. נר שבת: further permitted and prohibited fuels for שבת

a. *שמן שריפה* (that became *טמא* and must be burnt): may not light it on טוב

i. Reason: we are not allowed to burn קדשים on טוב

1. Source 1 (חזקיה): v. 1 – 2nd בקר → must be burnt on חול המועד (not י"ט)

2. Source2 (אביי): v. 2 → excludes burning חול שבת or טוב

3. Source3 (רבא): v. 3 → "הוא" excludes "לבדו"; מכשירין "הוא" (if not 8th day), in spite of ק"ו (would permit)

4. Source4 (אשי): v. 4; עשה is an איסור מלאכה (and ל"ת is a עשה); the עשה of burning קדשים isn't דוחה a מל"ת+מ"ע

ii. Tangential discussion: implied permission to use תרומה טמאה (נר שבת)

1. Source: רב – just as there is a מצוה to burn קדשים שנטמאו, same applies to תרומה שנטמאת

a. And: תורה permits getting benefit from it while being burnt up

b. Source1 (ר'): v. 5 – refers to תרומות – טמאה as well as טהורה – and "לך" – they belong to כהן, to use as fuel

c. Source2 (יוחנן): v. 6; may not burn מע"ש that became טמא → may burn תרומה that became טמא

i. Challenge: why not extend that implication to קדש שנטמא, and allow benefit from that

ii. Rejection: ק"ו – if we cannot benefit from מע"ש, then certainly we may not benefit from קודש

1. Block: if so, why not apply that ק"ו to תרומה and disallow benefit from תרומה טמאה

2. Defense: v. 6 states "ממנו" as a מיעוט

a. Question: why did we "arbitrarily" decide to permit תרומה and disallow קודש?

b. Answer: קודש isn't excluded, due to פ"ק עכ"ס

i. פ"ק עכ"ס (doesn't apply to תרומה)

ii. נותר (doesn't apply to תרומה)

iii. "קרבן" (תרומה is not called a "קרבן")

iv. מעילה ע (no such liability for misusing תרומה)

v. כרת ג (no כרת for eating בטומאה)

vi. אונן ז (אונן תרומה) אסור לאונן ז

c. Challenge: תרומה is more severe, due to מחפ"ז

i. מ: liability for מיתה בידי שמים for violation (not for קדשים)

ii. ח: has to pay an extra חומש for violating תרומה (not for קדשים)

iii. פ: no פדיון (unlike קדשים, which can be redeemed if מום)

iv. ז: prohibited to זרים (non-כהנים)

d. Defense: קדשים has more stringencies

e. Alternate defense: the punishment of כרת indicates inherent severity

f. דנב"י v. 7 (excluding use as fuel if טהור) implies that תרומה (if טמאה) "belongs" to the fire

b. *עטרן* (remains of זפת): smells bad

i. *ישמעאל* ד' may not use it, due to כבוד שבת

1. Reason (רבא): since it smells bad, he may walk away

a. Challenge (אביי): let him walk away!

b. Answer: הדלקת נר בשבת – is an obligation (and we must eat by the light of the נר)

i. Per: רב's ruling that הדלקת נר is a חובה, but washing in hot water for שבת is רשות

ii. And: רבא(?) adds that it is a מצוה, per the description of בר אילעאי

1. Tangent: about בציצית סדין, which his students didn't wear, due to a concern about לילה

2. Tangent: application of v. 8 to נר שבת or other pleasures related to ע"ש-שבת

a. ר' יוסי, ר"ע, ר' טרפון, ר"מ: definition of wealthy person; בר"מ

ii. חכמים: may use all oils – sesame, nut, radish, fish, gourd, עטרן and naphtha

iii. ד' טרפון: must use olive oil exclusively